

מקורות לשיעור בכוזרי, נבואת משה

1. שמות פרק ג

(יג) ויאמר משה אל-האלהים הנה אנכי בא אל-בני ישראל ואמרת להם אלהי אבותיכם שלחני אליכם ואמרו לי מה-שמו מה אמר אלהם:

(יד) ויאמר אלהים אל-משה אשר אהיה אשר תאמר לבני ישראל אהיה שלחני אליכם:

(טו) ויאמר עוד אלהים אל-משה כה-תאמר אל-בני ישראל יקוק אלהי אבותיכם אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב שלחני אליכם זה-שמי לעלם וזה זכרי לדר דר:

(טז) לך ואספת את-זקני ישראל ואמרת אלהם יקוק אלהי אבותיכם נראה אלי אלהי אברהם יצחק ויעקב לאמר פקד פקדתי אתכם ואת-העשוי לכם במצרים:

(יז) ואמר אעלה אתכם מצריים אל-ארץ הכנעני והחתי והאמורי והפרזי והחוי והיבוי אל-ארץ זבת חלב ודבש:

(יח) ושמעו לקלך ובאת אתה וזקני ישראל אל-מלך מצרים ואמרתם אליו יקוק אלהי העבריים נקרה עלינו ועתה גלכה-נא דרך שלשת ימים במדבר ונזבחה ליקוק אלהינו:

2. שמות פרק ה

(א) ואחר באו משה ואהרן ויאמרו אל-פרעה כה-אמר יקוק אלהי ישראל שלח את-עמי ויתגו לי במדבר:

(ב) ויאמר פרעה מי יקוק אשר אשמע בקלו לשלח את-ישראל לא ידעתי את-יקוק וגם את-ישראל לא אשלח:

3. שמות פרק יט

(א) בחודש השלישי לצאת בני-ישראל מארץ מצרים ביום הזה באו מדבר סיני:

(ב) ויסעו מרפידים ויבאו מדבר סיני ויחגו במדבר ויתן-שם ישראל נגד ההר:

(ג) ומשה עלה אל-האלהים ויקרא אליו יקוק מן-ההר לאמר כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל:

(ד) אתם ראיתם אשר עשיתי למצרים ואשא אתכם על-כנפי נשרים ואבא אתכם אלי:

(ה) ועתה אס-שמוע תשמעו בקלי ושמרתם את-בריתי והייתם לי סגלה מכל-העמים כלי כל-הארץ:

(ו) ואתם תהיו-לי ממלכת כהנים וגוי קדוש אלה הדברים אשר תדבר אל-בני ישראל:

(ז) ויבא משה ויקרא לזקני העם וישם לפניהם את פל-הדברים האלה אשר צוהו יקוק:

(ח) ויענו כל-העם יחדו ויאמרו כל אשר-דבר יקוק נעשה וישב משה את-דברי העם אל-יקוק:

(ט) ויאמר יקוק אל-משה הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם-בך ואמינו לעולם ונגד משה את-דברי העם אל-יקוק:

4. רש"י שמות פרק יט

(ט) בעב הענן - במעבה הענן וזהו ערפל:

וגם בך - גם בבניאים הבאים אחריך:

את דברי העם וגו' - תשובה על דבר זה שמעתי מהם שרצונם לשמוע ממך אינו דומה השומע מפי השליח לשומע מפי המלך, לרצוננו לראות את מלכנו :

(י) ויאמר ה' אל משה - אם כן, שמזיקין לדבר עמם, לך אל העם :

וקדשתם - וזימנתם, שיכינו עצמם היום ומחר :

5. רמב"ם הלכות יסודי התורה פרק ח , הלכה א

משה רבינו לא האמינו בו ישראל מפני האותות שעשה, שהמאמין על פי האותות יש בלבו דופי שאפשר שיעשה האות בלט וכשוף, אלא כל האותות שעשה משה במדבר לפי הצורך עשאים, לא להביא ראיה על הנבואה, היה צריך להשקיע את המצריים קרע את היס והצלילן בתוכו, צרכנו למזון הוריד לנו את המן, צמאו בקע להן את האבן, כפרו בו עדת קרח בלעה אותן הארץ, וכן שאר כל האותות, ובמה האמינו בו במעמד הר סיני שעיינינו ראו ולא זר ואזנינו שמעו ולא אחר האש והקולות והלפידים והוא נגש אל הערפל והקול מדבר אליו ואנו שומעים משה לך אמור להן כך וכך, וכן הוא אומר פנים בפנים דבר ה' עמכם, ונאמר לא את אבותינו כרת ה' את הברית הזאת, ומנין שמעמד הר סיני לבדו היא הראיה לנבואתו שהיא אמת שאין בו דופי שנאמר הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך וגם בך יאמינו לעולם, מכלל שקודם דבר זה לא האמינו בו נאמנות שהיא עומדת לעולם אלא נאמנות שיש אחריה הרהור ומחשבה.

6. רש"י שמות פרק כ

(ב - ג) אשר הוצאתיך מארץ מצרים - כדאי היא ההוצאה שתהיו משועבדים לי. דבר אחר לפי שנגלה בים כגבור מלחמה, ל ונגלה כאן כזקן מלא רחמים, שנאמר (שמות כד י) ויראו את אלוהי ישראל ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר, זו היתה לפניו בשעת השעבוד, (שם) וכעצם השמים, משנגאלו, הואיל ואני משתנה במראות אל תאמרו שתי רשויות הן, אנכי הוא אשר הוצאתיך ממצרים ועל הים. מינו בו נאמנות שהיא עומדת לעולם אלא נאמנות שיש אחריה הרהור ומחשבה.